

แผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

จัดทำโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น
อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

คำนำ

ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐในปัจจุบัน นับเป็นปัญหาที่รุนแรง และมีแนวโน้มที่จะพัฒนารูปแบบให้สลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งมีผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ มากขึ้นทุกปี ประกอบกับคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๘/๒๕๕๗ เรื่องมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ได้กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรการหรือแนว ทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐโดยมุ่งเน้นการ สร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงานและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบเฝ้าระวังเพื่อสกัด กันมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบเพื่อให้ระบบราชการและการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐมีความ โปร่งใส และมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อนำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการ ดำเนินงานตามพันธกิจโดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นจะได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้สามารถ ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบภายในองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นได้อย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทนำ	๑
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น	๓
ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานการณ์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น	๒๒
ส่วนที่ ๓ กรอบแนวคิดการจัดทำแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๒๕
ส่วนที่ ๔ แผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น	๓๕
ส่วนที่ ๕ รายละเอียดแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๔๒

บทนำ

หลักการและเหตุผล

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันบัญญัติให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยยึดหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ส่วนการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำได้เท่าที่จำเป็นตามกรอบที่กฎหมายกำหนด และต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์สุขของประเทศโดยรวม

นอกจากนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำหนดให้การบริหารราชการซึ่งรวมทั้งราชการบริหารส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการบริหารราชการแผ่นดินที่มืองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการจัดการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่นยังมีปัญหาหลายประการ ที่สำคัญคือปัญหาด้านการบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง และปัญหาการกำกับดูแลโดยองค์กรที่มี อำนาจหน้าที่ ตามกฎหมาย และด้วยเหตุที่เวลานี้ ได้มีส่วนทำให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนหนึ่งไม่ไปเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง คณะผู้บริหารหรือพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางส่วนมีพฤติกรรมส่อไปในทางที่เอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้องโดยไม่ชอบมีการกระทำในลักษณะที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

จากสภาพปัญหาที่พบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อประชาสัมพันธ์ จะพบว่าภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทุจริตคอร์รัปชันเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนเกิดความไม่ไว้วางใจการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมา

ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งสร้างภาพลักษณ์ ความเชื่อมั่นให้กับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยเฉพาะประชาชนให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งบุคคลที่มีส่วนสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปลอดทุจริตหรือการทุจริตมีทิศทางลดน้อยลง ย่อมเกิดจากบุคลากรในองค์กร ซึ่งประกอบด้วย คณะสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคณะผู้บริหาร ตลอดจนข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกๆ ตำแหน่ง จะต้องมิจิตสำนึกค่านิยม ทศนคติที่ชื่นชม ยอมรับหลักคุณธรรม จริยธรรม ประกอบหลักการใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับฯ ในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน กล่าวโดยสรุป หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ยึดหลัก “ธรรมาภิบาล” แล้ว หน่วยงานองค์กรอื่นและประชาชนก็จะเชื่อมั่นและไว้วางใจ ศรีธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแน่นอน

องค์กรบริหารส่วนตำบลปากจั่นอำเภอกระบุรีจังหวัดระนอง ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งที่จะเป็นตัวช่วยสร้างภาพลักษณ์ในด้านการป้องกันการทุจริตเพื่อขยายผลไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้เข้าร่วมการเป็นเครือข่ายในด้านการป้องกันการทุจริตแล้วก็ทำให้ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ยึดหลักการบริหารงานและการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

๑. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นใช้เป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น
๒. เพื่อส่งเสริม/เสริมสร้างให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นปฏิบัติราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๓. เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการติดตามตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบในภาครัฐ เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายในการติดตามและตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐให้มีความเข้มแข็ง
๔. เพื่อให้ระบบ และกลไกในการป้องกันและตรวจสอบมิให้เกิดการทุจริต หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น
๕. เพื่อให้ทุกภาคส่วนรู้เท่ากัน ร่วมคิดการป้องกันการทุจริต โดยมีการพัฒนาศักยภาพและคุณธรรม จริยธรรมของบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างทั่วถึง

เป้าหมาย

๑. ข้าราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ตลอดจนประชาชน มีจิตสำนึกในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส เป็นธรรม ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ไปในทางที่มีชอบทุกฝ่าย
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นมีระบบการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของราชการ และเจ้าหน้าที่ และสามารถจัดการกับกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างรวดเร็ว โปร่งใส มิให้ข้าราชการอื่นใช้เป็นเยี่ยงอย่าง
๓. หน่วยงานสามารถประสานความร่วมมือในองค์กรและภายนอกองค์กรในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ภาครัฐ
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นสามารถพัฒนาระบบและกลไกในการตรวจสอบ ควบคุม และถ่วงดุลการใช้อำนาจให้เหมาะสม

ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑. ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น มีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชนมีความซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส
๒. ประชาชนมีจิตสำนึกในการเห็นประโยชน์ของชุมชนและเผื่อระวังการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น
๓. มีระบบการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพและลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๔. สร้างระบบในการจัดการกับการทุจริตให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว
๕. พัฒนาและเสริมสร้างบุคลากรและหน่วยงานในการต่อต้านและปราบปรามการทุจริต
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วนราชการ ประชาชนในการป้องกันการทุจริต

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

อำเภอกระบุรีจังหวัดระนอง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินและทรัพยากรธรรมชาติ

ตามตำนานในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา นั้น เมืองกระบุรี (ตำบลปากจั่นขณะนั้น) เป็นหมู่บ้าน
เล็กๆ ขึ้นกับเมืองชุมพรมีนายแก้ว ธนบัตรเชื้อสายเจ้าพระยานครเก่าเป็นนายบ้านต่อมาพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวกรุงศรีอยุธยา ได้ให้นายแก้ว ธนบัตร รวบรวมหมู่บ้านต่างๆที่ปกครองอยู่ ยกขึ้นเป็นหัวเมืองชั้น
จัตวาขึ้นกับเมืองชุมพรเพื่อให้เป็นเมืองหน้าด่านรับศึกมาคู่กับเมืองมลิวัลย์ (ปัจจุบันอยู่ในเขตพม่า) พร้อมพระ
ราชประทานยศให้นายแก้ว ธนบัตรเป็น "พระแก้วโครพ" ดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองกระบุรีคนแรก

เมื่อพระแก้วโครพรับตำแหน่งเจ้าเมืองกระบุรีแล้ว ได้สร้างตัวเมืองโดยใช้ดินก่อเป็นกำแพง
ล้อมรอบซึ่งต่อมาเรียกว่า "บ้านค่าย" (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งสถานีตำรวจภูธรตำบลปากจั่น) จากนั้นได้ย้ายไปตั้งเมือง
กระบุรีใหม่ที่ตำบลน้ำจืด (อำเภอหลังเก่า)

"ปากจั่น" เดิมมาจากชื่อเมืองหน้าด่านขึ้นกับเมืองชุมพร มีชื่อเรียกในสมัยนั้นว่า "ตำบลประจัน"
ต่อมาได้เรียกเพี้ยนว่า "ปากจั่น" จนถึงปัจจุบัน

เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นมีฐานะเป็นสภาตำบลต่อมาได้มีการจัดตั้งเป็นองค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากจั่นตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลลงวันที่ ๒ มีนาคม
๒๕๓๘ จำนวน ๖๑๗ แห่งซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นเป็น อบต.ขนาดเล็ก
และต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นได้ขอปรับขนาดจาก อบต.ขนาดเล็ก เป็น อบต.ขนาดกลางเมื่อวันที่ ๓๑
มีนาคม ๒๕๕๑ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลปากจั่นอำเภอกระบุรีจังหวัดระนอง ๘๕๑๐๐
โทร.๐๗๗ - ๘๗๓๕๐๒

ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอกระบุรี โดยที่ทำการองค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากจั่น ตั้งอยู่เลขที่ ๗๖ หมู่ที่ ๔ บ้านปากจั่น ถนนซอยหนองคล้า ห่างจากถนนเพชรเกษม หมายเลข ๔
ประมาณ ๒๐๐ เมตร และอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอกระบุรีประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ห่างจากที่ตั้งศาลากลาง
จังหวัดระนอง ประมาณ ๗๕ กิโลเมตร

อาณาเขต

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น มีพื้นที่ประมาณ ๑๓๔.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือ
ประมาณ ๘๔,๐๖๒.๕๐ ไร่

มีอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติด	เทศบาลตำบลจ.ป.ร.
ทิศใต้	ติด	องค์การบริหารส่วนตำบลมะมูและจังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	ติด	เทศบาลตำบลจ.ป.ร.
ทิศตะวันตก	ติด	ติดกับแนวเขตชายแดนไทย-พม่า มีแม่น้ำกระบุรีกั้นระหว่างแดน

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพทั่วไป :

ลักษณะเป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน ๒ สาย คือ คลองหลัก และคลองจั่น ส่วนทางด้านทิศตะวันตกติดกับคลองกระบุรี จึงทำให้สามารถเดินทางไป-มาออกสู่ทะเลอันดามันได้อย่างสะดวก ปัจจุบันมีการปรับพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์ในบางจุด ตอนบนเป็นป่าไม้ ภูเขาและที่เนินสูงเป็นส่วนใหญ่ มีที่ราบเป็นบางตอน ตอนกลางและตอนใต้เป็นพื้นที่ราบเป็นส่วนใหญ่มีที่เนินสลับเป็นบางตอน

ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง : ๑๔ เมตร

ทางน้ำ :

เป็นพื้นที่บรรจบของคลองหลัก (ลำน้ำย่อยของคลองจั่น) กับคลองจั่น (ลำน้ำย่อยของแม่น้ำกระบุรี)

สภาพธรณีวิทยา :

พื้นที่แหล่งโบราณคดีเป็นพื้นที่บรรจบของคลองหลัก (ลำน้ำย่อยของคลองจั่น) กับคลองจั่น (ลำน้ำย่อยของแม่น้ำกระบุรี) เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพาและตะกอนตะกักลำน้ำ หินพื้นฐานเป็นหินตะกอน

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ เป็นลมมรสุมมี ๓ ฤดู คือ

- ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม ระยะเวลาประมาณ ๒ เดือน เดือนมกราคม

เป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาประมาณ ๔

เดือนโดยอากาศจะร้อนมากในช่วงเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม

- ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ระยะเวลาประมาณ ๖ เดือน โดยเฉลี่ยตก

มากในเดือนมิถุนายน

เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มทั้งหมู่บ้าน ๑๑ หมู่ ได้แก่

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านหนองผักบุ้ง	๓๐๑	๒๗๖	๕๗๗	๒๓๘	นายสุริยา วงนาญาติ
๒	บ้านน่าน้อย	๑๒๒	๑๔๔	๒๖๖	๑๑๑	นายสุชาติ ศรีสวัสดิ์
๓	บ้านหนองจิก	๓๒๕	๓๑๘	๖๔๓	๓๐๒	นายลือศักดิ์ เตตราษฎ์ไพศาล
๔	บ้านปากจั่น	๑๓๒	๑๒๖	๒๕๘	๑๓๘	นายพัฒน์ศักดิ์ ตุ่มทอง
๕	บ้านหาดจิก	๕๑๖	๕๒๘	๑,๐๔๔	๔๐๐	นายเวียง เขตรชลาสินธุ์
๖	บ้านเกาะกลาง	๙๕	๘๘	๑๘๓	๖๙	นายอนิรุทธิ์ เนตรประไพ
๗	บ้านคลองเงิน	๔๓๐	๔๑๓	๘๔๓	๔๙๑	นายณฤทธิ์ ผิวพรรณ
๘	บ้านหาดตุ่น	๖๐๓	๕๒๒	๑,๑๒๕	๘๔๘	นายมานะ เต็มภานุ/กำนัน
๙	บ้านปลายคลองวัน	๔๕๖	๔๑๔	๘๗๐	๔๒๓	นายสุริยา ประจันบาล
๑๐	บ้านหลุมพอล่าง	๓๖๔	๓๓๕	๖๙๙	๒๗๐	นายบุญส่ง ธนบัตร
๑๑	บ้านคลองหลัก	๓๑๓	๒๙๙	๖๑๒	๒๔๖	นายประสิทธิ์ วิเชียรรัตน์
รวม		๓,๖๕๗	๓,๔๖๓	๗,๑๒๐	๓,๕๓๖	

สถิติจำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ตามทะเบียนราษฎร

ปี	จำนวนประชากร (รวม)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ครัวเรือน
๒๕๕๐	๖,๙๒๕	๓,๕๕๑	๓,๓๗๔	-
๒๕๕๑	๖,๙๓๙	๓,๕๖๗	๓,๓๗๒	-
๒๕๕๒	๗,๙๒๔	๓,๙๕๔	๓,๙๗๐	-
๒๕๕๓	๖,๘๐๒	๓,๕๐๔	๓,๒๙๘	-
๒๕๕๔	๖,๘๒๔	๓,๕๑๖	๓,๓๐๘	-
๒๕๕๕	๖,๗๘๖	๓,๕๐๔	๓,๒๘๒	-
๒๕๕๖	๖,๗๖๑	๓,๔๙๙	๓,๒๖๒	-
๒๕๕๗	๖,๘๒๑	๓,๕๒๘	๓,๒๙๓	-
๒๕๕๘	๖,๘๘๑	๓,๕๖๔	๓,๓๑๗	๓,๔๒๕
๒๕๕๙	๗,๑๒๐	๓,๖๕๗	๓,๔๖๓	๓,๕๓๖

สภาพทางเศรษฐกิจ

๑. อาชีพ

ประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ดังนี้

หมู่ที่	ยางพารา		ปาล์มน้ำมัน		กาแฟ	
	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่
๑	๗๖	๒,๗๖๓	๒๖	๔๐๒	๔	๓๙
๒	๓๔	๑,๗๙๘	๓๘	๒๖๖	๓	๒๙
๓	๑๓๐	๓,๕๕๙	๒๗	๒๖๘	๑๑	๑๗๕
๔	๔๘	๑,๘๒๐	๕	๘๑	-	-
๕	๑๑๒	๒,๙๓๐	๔๓	๓๑๕	๔	๘๖
๖	๘	๑๕๑	๒๑	๙๔	-	-
๗	๑๓๐	๓,๕๒๖	๘๕	๑,๖๑๕	๒๖	๕๕๓
๘	๑๗๙	๕,๖๒๓	๑๐๒	๑,๗๘๓	๒๔	๕๐๘
๙	๑๗๐	๓,๔๗๒	๓๖	๗๘๙	๖	๙๐
๑๐	๑๒๒	๓,๑๕๐	๔๗	๒๘๒	๑๗	๑๕๗
๑๑	๑๑๒	๓,๓๖๔	๓๔	๑๕๖	๙	๘๕
รวม	๑,๑๒๑	๓๒,๑๕๖	๔๖๔	๖,๐๕๑	๑๐๔	๑,๗๒๒

ผลไม้อื่น									
ทุเรียน		มังคุด		ลองกอง		เงาะ		ส้มโอ	
ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่	ครัวเรือนที่ปลูก	พื้นที่
๑๐๕	๒๘๓	๔๘๙	๑,๙๓๕	๑๘๕	๑๗๑	๔๘	๒๐	๘๖	๑๒๔

จำนวนครัวเรือนในภาคปศุสัตว์ ๔๙ ครัวเรือน

๒. หน่วยธุรกิจมี ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

▪ บีมน้ำมัน	๓ แห่ง	
▪ ร้านอาหาร	๘ แห่ง	
▪ ร้านค้าชุมชน/ร้านโชห่วย	๔๙ แห่ง	
▪ ร้านรับซื้อยางพารา	๑๗ แห่ง	
▪ ร้านรับซื้อปาล์ม	๙ แห่ง	
▪ ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง	๔ แห่ง	
▪ ร้านเคาเตอร์เซอร์วิส (บริการชำระค่าน้ำ ค่าไฟ ต่อทะเบียนรถ)		๑๐ แห่ง
▪ ร้านซ่อมรถยนต์/รถจักรยานยนต์	๒๑ แห่ง	
▪ โรงงานน้ำดื่ม	๑ แห่ง	
▪ โรงสีข้าว	๔ แห่ง	
▪ โรงเลื่อย	๒ แห่ง	
▪ คาร์แคร์	๕ แห่ง	
▪ ร้านอินเตอร์เน็ต	๕ แห่ง	
▪ โต๊ะสนุ๊ก	๕ แห่ง	
▪ ธนาคาร	๑ แห่ง	
▪ ตู้กดเงินสด ATM	๔ แห่ง	
▪ ตู้จำหน่ายน้ำมัน	๖ แห่ง	
▪ ตู้จำหน่ายน้ำดื่ม	๑ แห่ง	
▪ ตลาดนัด	๕ แห่ง	

▪ วินจักรยานยนต์รับจ้าง ๑๐ วินได้แก่ วินหน้าร้านศุโกศล (หมู่ ๑), วินท่าเรือวังทุ้ (หมู่ ๑), วินปากทางเหมือง (หมู่ ๓), วินหน้าโรงพักปากจั่น (หมู่ ๔), วินบ้านนายปัญญา แสงทอง (หมู่ ๕), วินท่าเรือนายพร (หมู่ ๕), วินจอมแห (หมู่ ๘), วินเจ้าจอก (หมู่ ๘), วินท่าเรือตาเจือ (หมู่ ๑๐), วินท่าเรือตาเปิด (หมู่ ๑๐)

▪ ท่าเรือรับจ้างข้ามฝั่ง ๘ แห่ง ได้แก่ ท่าเรือวังทุ้ (หมู่ ๑), ท่าเรือชอยทวิสัน (หมู่ ๑), ท่าเรือบ้านนายปัญญา แสงทอง (หมู่ ๕), ท่าเรือนายพร (หมู่ ๕), ท่าเรือจอมแห (หมู่ ๘), ท่าเรือเจ้าจอก (หมู่ ๘) ท่าเรือตาเจือ (หมู่ ๑๐), ท่าเรือตาเปิด (หมู่ ๑๐)

▪ ท่ารถสองแถวรับจ้าง (สายน้ำพูน - กระบุรี)

สภาพทางสังคม

๑. การศึกษา

๑.๑ โรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน ๑ แห่ง

▪ โรงเรียนปากจั่นวิทยา หมู่ที่ ๒

๑.๒ โรงเรียนประถมศึกษาจำนวน ๔ แห่ง

▪ โรงเรียนบ้านหนองจิก หมู่ที่ ๓

▪ โรงเรียนวัดสุวรรณคีรี หมู่ที่ ๔

▪ โรงเรียนบ้านคลองเงิน หมู่ที่ ๑๐

- โรงเรียนปลายคลองวัน หมู่ที่ ๔
 - ๑.๓ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำนวน ๑ แห่ง
 - โรงเรียนบ้านหาดจิก หมู่ที่ ๕
 - ๑.๔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหาดตุ่น (พช) หมู่ที่ ๘ ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๓ คน เด็ก ๕๗ คน
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสุวรรณคีรี (พช) หมู่ที่ ๔ ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๓ คน เด็ก ๘๑ คน
 - ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด วัดสุวรรณคีรี (กรมการศาสนา) หมู่ที่ ๔ ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๒ คน เด็ก ๒๕ คน
- ที่มา :อบต.ปากจั่น ปี พ.ศ.๒๕๕๙
- ๑.๕ ศูนย์การเรียนชุมชนจำนวน ๑ แห่ง

๒. สถาบันและองค์กรศาสนา

วัด / สำนักสงฆ์จำนวน ๓ แห่ง คือ

- วัดสุวรรณคีรี
- สำนักสงฆ์หาดจิก
- ที่พักสงฆ์ห้วยรุ้ง

๓. สาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น มีสถานบริการสาธารณสุข จำนวน ๓ แห่ง

ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปากจั่น หมู่ที่ ๓
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหาดจิก หมู่ที่ ๕
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองเงิน หมู่ที่ ๗
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔. กีฬา นันทนาการ/พักผ่อน

- สนามกีฬา/ลานกีฬา อเนกประสงค์ ๖ แห่ง
- สนามฟุตบอล ๔ แห่ง
- สนามบาสเกตบอล ๒ แห่ง
- สนามตะกร้อ ๖ แห่ง
- ห้องสมุดประชาชน ๑ แห่ง
- สนามเด็กเล่น ๓ แห่ง
- สวนสาธารณะ ๑ แห่ง

๕. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ ๑ แห่ง
- ป้อมยามตำรวจ หมู่ ๗, หมู่ ๑๐ ๒ แห่ง
- ชุดตรวจ ดชต. (บ้านน้ำพูน)

- ป้อมยามหมู่บ้าน ๑๒ แห่ง
- ชุดรักษาความปลอดภัยทุกหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน
- ศูนย์อำนวยความสะดวกอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- หน่วยกู้ชีพ อบต.ปากจั่น

การบริการพื้นฐาน

๑. คมนาคมมีถนนสายสำคัญดังนี้

- ถนนเพชรเกษม หมายเลข ๔ ๑ สาย
- ถนนลาดยางหลวงชนบท ๗ สาย
- ถนนในความรับผิดชอบของ อบต.ปากจั่น ๗๘ สาย
- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ลาดยางและคอนกรีต

๒. การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ครอบคลุม ๙๘% จากทั้งตำบล

๓. โทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์เอกชน ๑ แห่ง
- WiFi สาธารณะ ๓ แห่ง
- เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์ ๑๕ แห่ง

๔. แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ มีดังนี้

๑. แม่น้ำกระบุรี	๗. คลองตุ่น
๒. คลองวัน	๘. คลองตะ
๓. คลองจั่น	๙. คลองน้ำทุ่น
๔. คลองไทร	๑๐. คลองชุมแสง
๕. คลองหลัก	๑๑. คลองตาย
๖. คลองเงิน	๑๒. คลองหวายแดง

๕. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นและใช้การได้มีดังนี้

๑. ฝาย ๑๗ แห่ง ได้แก่
 ๑. หมู่ ๑ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. หมู่ ๘ จำนวน ๕ แห่ง
 ๓. หมู่ ๗ จำนวน ๑ แห่ง
 ๔. หมู่ ๙ จำนวน ๓ แห่ง
 ๕. หมู่ ๑๐ จำนวน ๗ แห่ง
๒. บ่อน้ำตื้น ๖๐ แห่ง
๓. บ่อบาดาล ๑๐ แห่ง

๔. ห้วย ๑๕ แห่ง ได้แก่

๑. ห้วยไทร (ม.๓)	๙. ห้วยหินตั้ง (ม.๘)
๒. ห้วยดวน (ม.๓)	๑๐. ห้วยแพรกแห้ง (ม.๙)
๓. ห้วยหังว (ม.๓)	๑๑. ห้วยหินทะเล
๔. ห้วยพรุหญ้า (ม.๗)	๑๒. ห้วยสายน้ำใส (ม.๙)
๕. ห้วยรำพัน (ม.๗)	๑๓. ห้วยบางปริก (ม.๙)
๖. ห้วยโป่งรวย (ม.๗)	๑๔. ห้วยมัดดอก (ม.๑๐)
๗. ห้วยหนองบัวศรี (ม.๗)	๑๕. ห้วยโก (ม.๑๑)
๘. ห้วยรุ่ง (ม.๘)	

๕. สระเก็บน้ำ ๑๐ แห่ง ได้แก่

๑. หมู่ ๓ หนองหิน ๒ แห่ง
๒. หมู่ ๗ บ้านคลองเงิน ๔ แห่ง
๓. หมู่ ๙ บ้านปลายคลองวัน ๑ แห่ง
๔. หมู่ ๑๐ บ้านหลุมพอล่าง ๒ แห่ง
๕. หมู่ ๑๑ สระหนองคล้า ๑ แห่ง

๖. อาคารอัดน้ำ ๙ แห่ง ได้แก่

๑. หมู่ ๕ อาคารอัดน้ำมัดดอก
๒. หมู่ ๗ อาคารอัดน้ำโป่งรวย
๓. หมู่ ๘ อาคารอัดน้ำน้ำหัก, อาคารอัดน้ำน้ำหูน, อาคารอัดน้ำคลองตะ,
อาคารอัดน้ำคลองตุ่น, อาคารอัดน้ำเก่าชั้น
๔. หมู่ ๙ อาคารอัดน้ำหินทะเล
๕. หมู่ ๑๑ อาคารอัดน้ำห้วยหินดำ

๗. ประปา ๑๑ แห่ง ได้แก่ ม.๑, ม.๓ มี ๓ แห่ง ,ม.๔ มี ๒ แห่ง ,ม.๕ มี ๒ แห่ง,

ม.๗, ม.๑๐, ม.๑๑

๖. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ พื้นที่ป่าไม้ ประมาณ ๒๓,๓๔๗ ไร่

- มีป่าสงวนแห่งชาติน้ำขาว
- ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำจืด ป่ามะนุ และป่าปากจั่น
- ป่าไม้ถาวรตามมติ ครม. ป่าน้ำขาว
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (ด้านทิศใต้)

๗. มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน ๓ รุ่น	จำนวน ๓๐๐ คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ ๒ รุ่น	จำนวน ๑๐๖ คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ๓ รุ่น	จำนวน ๕๑ คน
- ตำรวจชุมชน (ตชต.) ๑ รุ่น	จำนวน ๕๐ คน
- อาสาสมัครปกป้องสถาบัน (อสป.) หมู่ ๑-๑๑	จำนวน ๑๒๑ คน

- ชุดรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน (ชรบ.) หมู่ ๑-๑๑	จำนวน	๑๘๑ คน
- ชมรมทูบีนัมเบอร์วัน	จำนวน	๕๐๐ คน
- อาสาสมัครพิทักษ์ป่า	จำนวน	๕๐ คน
- อาสาสมัครป้องกันไฟป่า	จำนวน	๕๐ คน
- กลุ่มสตรีปากจั่น	จำนวน	๑๐๐ คน
- กลุ่มแม่คอกเทศก้น้อย	จำนวน	๓๐ คน
- กลุ่มทหารผ่านศึก	จำนวน	๓๐ คน
- กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข	จำนวน	๑๗๒ คน

๘. สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

น้ำตกเก้าชั้น (ม.๘), สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (ม.๒,๖), สันเขื่อน มังคุดร้อยปี (ม.๒,๖), น้ำตกหินทะเล (ม.๙), พุทธสุวรรณคีรีเจดีย์ (ม.๙), น้ำตกน้ำพูน (ม.๘), ล่องแพลำน้ำกระบุรี (ม.๕, ม.๘), สระน้ำหนองใหญ่ (ม.๗), จุดชมวิวนาวป้องกันคลังฟังบ้านหินตั้ง (ม.๘)

๙. ผลิตภัณฑ์ชุมชน

ไม้กวาดดอกอ้อ (หมู่ ๒,๕,๘), ขนมหอมม่วง (หมู่ ๓), ผลิตภัณฑ์จักรสาน (หมู่ ๓), ใบจาก (หมู่ ๓), เครื่องแกง (หมู่ ๗), นมแพะ (หมู่ ๗), โคน้ำ (หมู่ ๗,๘), ผูกผ้าและดอกไม้สด (หมู่ ๗,๘), ผ้าบาติก (หมู่ ๙), ข้าวซ้อมมือ (หมู่ ๙), สบู่สมุนไพร (หมู่ ๙), ดอกไม้ประดิษฐ์ (หมู่ ๑๐)

๑๐. งานประเพณีที่สำคัญ

- งานประเพณีตรุษไทย
- งานแข่งขันเรือพายประเพณีขึ้นโขมซึ่งธงสระน้ำหนองใหญ่
- ประเพณีรับส่งตา-ยาย (งานเดือนสิบ)
- ประเพณีสงกรานต์ (รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ)
- ประเพณีลอยกระทง
- งานสมโภชพุทธสุวรรณคีรีเจดีย์
- ประเพณีสวดกลางบ้าน (ไหว้หลาพ่อตา)
- ประเพณีบวงสรวงศาลหลักเมือง

หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจในพื้นที่

๑. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
๒. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกระบือ (สาขาย่อยปากจั่น)
๓. หน่วยป่าไม้ รน ๖ น้ำพูน
๔. หน่วยพิทักษ์ป่าอนุรักษ์ (เจ้าจอก)
๕. ชุดเฝ้าตรวจปฏิบัติการชายแดน ต.ช.ด. ๔๑๕
๖. ชุดปฏิบัติการกิจการพลเรือนกองกำลังเทพสตรี (ด้านสหภาพเมียนมาร์) ที่ ๔๐๒
๖. กศน.ตำบลปากจั่น

๗. สถานีตำรวจภูธรปากจั่น
๘. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหาดจิก
๙. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปากจั่น
๑๐. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองเงิน
๑๑. โรงเรียนปากจั่นวิทยา
๑๒. โรงเรียนบ้านปลายคลองวัน
๑๓. โรงเรียนวัดสุวรรณคีรี
๑๔. โรงเรียนบ้านคลองเงิน
๑๕. โรงเรียนบ้านหนองจิก
๑๖. โรงเรียนบ้านหาดจิก

ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

๑. การรวมกลุ่มทุกประเภทจำนวน ๒๔ กลุ่มแยกประเภทกลุ่ม

กลุ่มอาชีพ จำนวน ๑๓ กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มขยายพันธุ์พืช (ม.๘)	- กลุ่มเพาะเห็ด (ม.๘, ม.๙)
- กลุ่มเกษตรกรทำสวน (ม.๘)	- กลุ่มแม่บ้านแปรรูป (ม.๘)
- กลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ (ม.๘)	- กลุ่มไม้กวาดดอกอ้อ (ม.๒, ๕, ๘)
- กลุ่มมังคุด (ม.๑-๑๑)	- กลุ่มจักสาน (ม.๓)
- กลุ่มเลี้ยงแพะ (ม.๗)	- กลุ่มเกษตรกรสวนปาล์ม (ม.๑๐)
- กลุ่มเลี้ยงปลาในกระชัง (ม.๓, ม.๗, ม.๙, ม.๑๐)	
- กลุ่มสตรีตำบลปากจั่น (ม.๑-๑๑)	- กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ม.๕, ม.๘)

กลุ่มออมทรัพย์จำนวน ๑๒ กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มออมทรัพย์ หมู่ ๑-๑๑
- กลุ่มอื่นๆได้แก่ ชมรมผู้สูงอายุ ๒ ชมรม ชมรมตะกร้อปากจั่น

๒. จุดเด่นของพื้นที่ สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นเป็นพื้นที่ราบสูงและมี

แหล่งน้ำธรรมชาติหลายแห่งเหมาะแก่การประกอบอาชีพด้านการเกษตร

ความสำคัญทางโบราณคดี

จากการพบหลักฐานประเภทเศษภาชนะดินเผาทั้งเนื้อดินและเนื้อแกร่ง แสดงให้เห็นถึงการตั้งถิ่นฐานของชุมชนโบราณในบริเวณนี้จริง จากการพบหลักฐานประเภทลูกปัดแก้วสีเขียว (อินโด-แปซิฟิก) ลูกปัดหิน (คาร์เนเลียนและอาเกต) และเครื่องประดับที่ทำจากทอง ซึ่งล้วนเป็นสินค้าที่นิยมในสมัยอินโด-โรมันนั้น ประกอบกับมีเส้นทางน้ำที่อำนวยความสะดวกในการคมนาคม แสดงให้เห็นว่าชุมชนโบราณแห่งนี้มีการติดต่อกับชุมชนภายนอก สืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ หรือประมาณพุทธศตวรรษที่ ๘ แล้ว

ข้อสันนิษฐานอีกประการหนึ่งคือ เนื่องจากชุมชนโบราณปากจั่น มีเส้นทางน้ำที่สามารถออกสู่ทะเลอันดามันได้ ชุมชนโบราณแห่งนี้อาจมีฐานะเป็นเมืองท่าการค้าทางฝั่งตะวันตก ที่สามารถเชื่อมต่อเมืองท่าการค้าทางฝั่งตะวันออก เช่น แหล่งโบราณคดีเขาสามแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรได้ เนื่องจากการพบหลักฐานที่ร่วมสมัยกันและตั้งอยู่บนเส้นทางข้ามคาบสมุทรที่สั้นและแคบที่สุด นอกจากนี้ยังพบหลักฐานสมัยอิน

โต-โรมัน กระจายตัวอยู่ตามแหล่งโบราณคดีชายฝั่งอันดามันอีกหลายแห่ง เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านนาเหนือ แหล่งโบราณคดีเขากล้วย แหล่งโบราณคดีไร่โน แหล่งโบราณคดีภูเขาทองและแหล่งโบราณคดีบางหัว เป็นต้น ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงระบบการค้าขายแลกเปลี่ยนหรือความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนภายในภูมิภาคได้อีกด้วย

อายุสมัย

๑. สมัยที่พบหลักฐานการตั้งถิ่นฐานยุคแรกเริ่มประวัติศาสตร์

จากการสำรวจพบลูกปัดหินอาเกต หินคาร์เนเลียน ลูกปัดแก้วหลากสี และเศษภาชนะดินเผา เนื้อดินธรรมดาในบริเวณนี้ อาจกล่าวได้ว่าบริเวณบ้านปากจั่น เคยเป็นชุมชนขนาดเล็กหรือจุดแวะพัก ซึ่งมีความสำคัญด้านการค้า จากคำบอกเล่าว่าในอดีตเคยพบท่าเรือในบริเวณหลังสถานีตำรวจธำบลปากจั่น โดยใช้คลองหลักเป็นเส้นทางเดินเรือจากแม่น้ำกระบุรีเข้าสู่บ้านปากจั่น จากการสำรวจพื้นที่พบทางน้ำจริง แต่มีลักษณะที่เหือดแห้งมานาน จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า เป็นทางน้ำใหญ่ถึงขนาดมีเรือเข้ามาจอดได้หรือไม่

๒. สมัยอยุธยาตอนปลาย - สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอด

ฟ้าจุฬาโลกมหาราช)

หลักฐานเมืองปากจั่นกลับมาปรากฏอีกครั้งในสมัยอยุธยาตอนปลาย ซึ่งมีเรื่องเล่าว่าแต่เดิมชื่อ บ้านประจัน เป็นเมืองหน้าด่านยามสู้รบกับพม่า จากหลักฐานที่พบเป็นกำแพงเมืองสามด้านล้อมรอบสถานี ตำรวจธำบลปากจั่น และพบคูน้ำคันดิน ซึ่งห่างจากสถานีตำรวจไปทางทิศตะวันออกราว ๑๐ กิโลเมตร คูน้ำนี้ เชื่อมต่อระหว่างคลองจั่นและคลองหลัก ซึ่งอาจใช้เป็นพรมแดนธรรมชาติในการป้องกันข้าศึกได้ ตามพงศาวดาร พม่ารบไทย ได้กล่าวถึงกำแพงและคูเมืองนี้ เมื่อพ.ศ.๒๓๒๔ ในรัชสมัยพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

๓. สมัยรัตนโกสินทร์

เนื่องจากเส้นทางน้ำจากคลองหลักเปลี่ยนสาย ไปรวมกับคลองจั่นและคลองเงินลงสู่น้ำกระบุรี ทางน้ำเดิมจึงเหือดแห้งตามกาลเวลา เป็นเพียงลำธารเล็กๆและร่องน้ำแห้งๆ เรียกว่าคลองตาย บริเวณที่เป็น ท่าเรือเมื่ออดีต ก็กลายเป็นเกาะเรียกบ้านเกาะกลาง ผู้คนเริ่มย้ายถิ่นฐานลงมาตั้งบ้านเรือนที่มะมุและทับ หลีมากขึ้น ประกอบกับการสงครามพม่า-ไทยสิ้นสุด เป็นผลให้บ้านปากจั่นลดฐานะบทบาททางด้านการค้าขาย และเมืองหน้าด่านลง

๔. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๔๓๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน ประพาสแหลมมลายู ได้มาประทับแรมที่พลับพลาวังที่ ๑ ราตรี หรือปัจจุบันเรียกว่า "ดอนพลับปลา" ในหมู่ที่ ๒ ตำบลปากจั่น และทรงจารึกศิลาจารึก จ.ป.ร. ที่แดนจังหวัดชุมพร-ระนองหรือที่บ้านท่าคาร เมื่อ พ.ศ.๒๔๕๒ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สมัยเป็นพระยุพราช ก็ได้เสด็จประทับที่พลับพลาวังที่ ๑ ราตรี เช่นกัน

๕. สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง

คราวสงครามโลกครั้งที่สอง ทหารญี่ปุ่นได้ สร้างทางรถไฟจากฝั่งอ่าวไทยไปยังฝั่งอันดามันขึ้น เพื่อความสะดวกในการสร้าง จึงมีการเปลี่ยนเส้นทางน้ำคลองหลักเล็กน้อย ภายหลังทางรถไฟโดนรื้อ เหลือเพียง เนินดินและกรวด ในสมัยต่อมาเมื่อมีการสร้างสถานีตำรวจธำบลปากจั่นขึ้น จึงทำลายกำแพงเมืองโบราณลง และสร้างรั้วขึ้นมาแทน

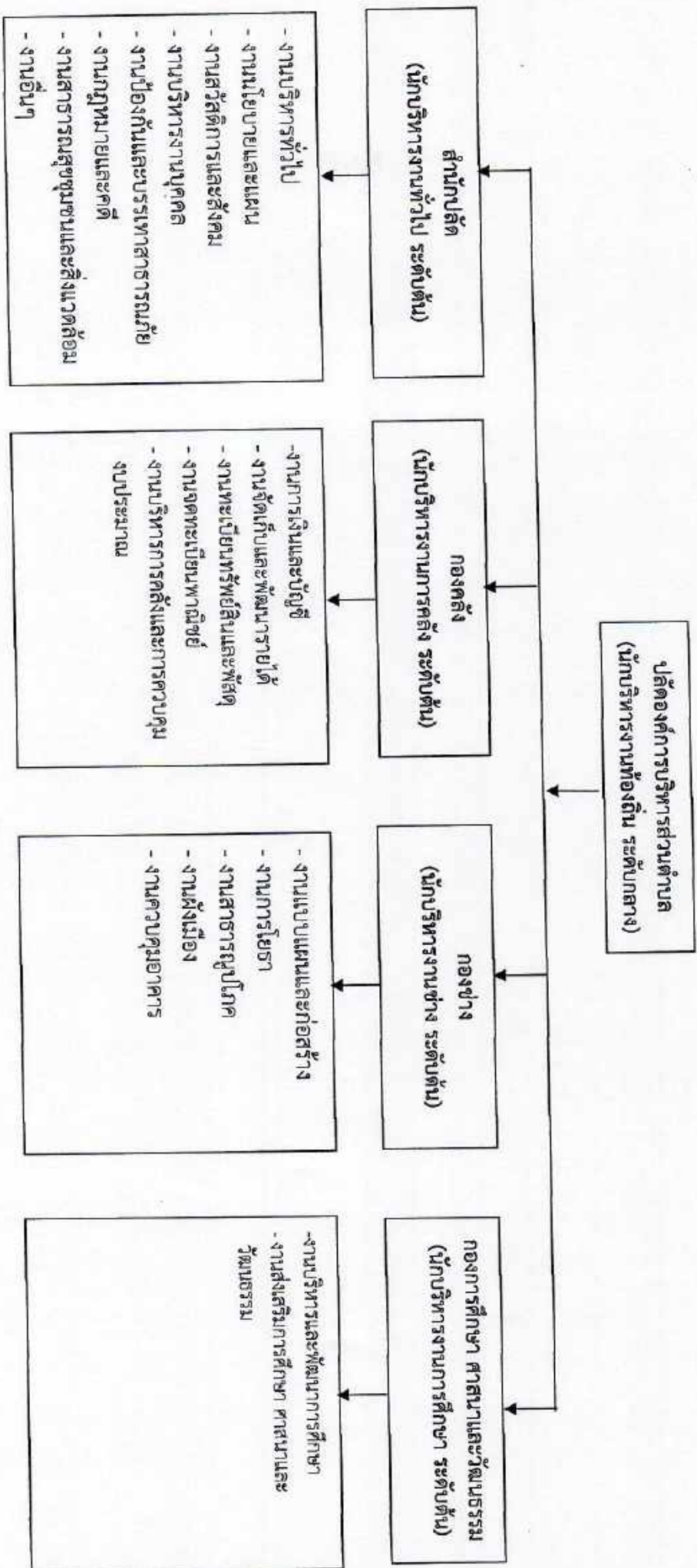
หลักฐานทางโบราณคดีที่ได้ค้นพบ

เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐ สำนักศิลปากรที่ ๑๕ ภูเก็ต กรมศิลปากร นำทีมโดย ร.อ.บุญยฤทธิ์ ฉายสุวรรณ ได้ดำเนินการสำรวจแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ ในบริเวณหมู่ที่ ๓,๔,๗,๑๐ และ ๑๑ พบโบราณวัตถุสำคัญ ได้แก่ ลูกปัดแก้วสีเขียวหลากหลายสี เช่น สีเหลือง เขียว แดง ฟ้า และทองเป็นต้น ลูกปัดหินคาร์เนเลียนและ อาเกต เศษภาชนะดินเผา ทั้งเนื้อดิน เนื้อแกร่งและเครื่องถ้วยจีนรุ่นหลัง กระจายอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณหมู่ที่ ๑๑ ซึ่งในบริเวณดังกล่าวยังพบแนวคันดินที่ถมเพื่อสร้างทางรถไฟ สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ อีกด้วย

ระหว่างวันที่ ๙ มิถุนายน - ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๓ สำนักศิลปากรที่ ๑๕ ภูเก็ต ได้เล็งเห็นความสำคัญของบ้านปากจั่น จึงทำการสำรวจอีกครั้งพร้อมกับดำเนินการขุดค้นทางโบราณคดี จำนวน ๒ หลุม ขุดค้นเพื่อศึกษาหาอายุสมัยของแหล่งโบราณคดีนี้

สรุปหลักฐานที่ค้น : ลูกปัดแก้วสีเขียวหรือลูกปัดลมสินค้า (Trade Wind Bead) เครื่องมือโลหะ เมล็ดพืช เครื่องถ้วยจีน

กรอบโครงสร้างส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นนั้น เป็นการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหา ตลอดจนร่วมสร้างร่วมส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นจะสมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชน ในพื้นที่เกิดความตระหนักร่วมกันในการแก้ไขปัญหาและมีความเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นยังได้เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา นอกจากนี้ยังได้เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนและพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยยึดกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาให้ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ส่วนด้านการพัฒนาอาชีพนั้นจะเน้นพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่น

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้เทคนิค SWOT เข้ามาช่วย ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ในการดำเนินการตามภารกิจหลัก SWOTขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น กำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้ สามารถวิเคราะห์ภารกิจให้ตรงกับสภาพปัญหาโดยสามารถกำหนดแบ่งภารกิจได้เป็น ๗ ด้าน ซึ่งภารกิจดังกล่าวถูกกำหนดอยู่ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ดังนี้

๕.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

- (๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก (มาตรา ๖๗ (๑))
- (๒) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร (มาตรา ๖๘ (๑))
- (๓) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (มาตรา ๖๘ (๒))
- (๔) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ (มาตรา ๖๘ (๓))
- (๕) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ (มาตรา ๑๖ (๔))
- (๖) การสาธารณสุข (มาตรา ๑๖ (๕))

๕.๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

- (๑) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (มาตรา ๖๗ (๒))
- (๒) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ (มาตรา ๖๗ (๓))
- (๓) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ (มาตรา ๖๘ (๔))
- (๔) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส (มาตรา ๑๖ (๑๐))
- (๕) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย (มาตรา ๑๖ (๒))
- (๖) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน (มาตรา ๑๖ (๕))
- (๗) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล (มาตรา ๑๖ (๑๙))

เกี่ยวข้องกับ

๕.๓ ด้านการจัดการระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่

- (๑) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (มาตรา ๖๗ (๔))
- (๒) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (มาตรา ๖๘ (๘))
- (๓) การผังเมือง (มาตรา ๖๘ (๑๓))
- (๔) การจัดให้มีที่จอดรถ (มาตรา ๑๖ (๓))
- (๕) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (มาตรา ๑๖ (๑๗))
- (๖) การควบคุมอาคาร (มาตรา ๑๖ (๒๘))

เกี่ยวข้องกับ

๕.๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่

- (๑) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว (มาตรา ๖๘ (๖))
- (๒) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ (มาตรา ๖๘ (๕))
- (๓) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร (มาตรา ๖๘ (๗))
- (๔) ให้มีตลาด (มาตรา ๖๘ (๑๐))
- (๕) การท่องเที่ยว (มาตรา ๖๘ (๑๒))
- (๖) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ (มาตรา ๖๘ (๑๑))
- (๗) การส่งเสริมการฝึกฝนและประกอบอาชีพ (มาตรา ๑๖ (๖))
- (๘) การพาณิชย์กรรมและการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา ๑๖ (๗))

เกี่ยวข้องกับ

๕.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่

- (๑) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๖๗ (๗))
- (๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (มาตรา ๖๗ (๒))
- (๓) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ (มาตรา ๑๗ (๑๒))

เกี่ยวข้องกับ

๕.๖ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่

- (๑) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (มาตรา ๖๗ (๘))
- (๒) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (มาตรา ๖๗ (๕))
- (๓) การจัดการศึกษา (มาตรา ๑๖ (๙))
- (๔) การส่งเสริมการศึกษา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น (มาตรา ๑๗ (๑๘))

ที่เกี่ยวกับ

๕.๗ ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ มีภารกิจ

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตาม ความจำเป็นและสมควร (มาตรา ๖๗ (๙))
- (๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการมีมาตรการป้องกัน (มาตรา ๑๖ (๑๖))

(๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของ อบท.(มาตรา ๑๗ (๓))

(๔) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๑๗ (๑๖))

ภารกิจทั้ง ๗ ด้าน ตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจะแก้ไข ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ประกอบด้วย การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ

ภารกิจหลัก และภารกิจรอง ที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นจะดำเนินการ

ภารกิจหลัก

๑. ด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน เป็นต้น
๒. การปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น
๓. การรักษาความสะอาดถนน ทางน้ำ ทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล
๔. การป้องกันและระงับโรคติดต่อ
๕. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖. การพัฒนาและปรับปรุงการเมืองและการบริหาร
๗. การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๘. การส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพและการเพิ่มรายได้แก่ราษฎร
๙. การฟื้นฟูและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
๑๑. การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๑๒. การส่งเสริมและเสริมสร้างให้ราษฎรมีสุขภาพแข็งแรง
๑๓. การส่งเสริมการเกษตรและประกอบอาชีพทางการเกษตร
๑๔. การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
๑๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ภารกิจรอง

๑. การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
๒. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน
๔. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
๕. การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณีในท้องถิ่น
๖. การสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ
๗. การส่งเสริมการเกษตรและการประกอบอาชีพทางการเกษตร
๘. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนประกอบการค้า
๙. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๐. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
๑๑. การจัดการ การบำรุง และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๒. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สินของราษฎร

วิสัยทัศน์(Vision)

“สังคมสมดุล พื้นฐานพัฒนา การศึกษาดี มีคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจยั่งยืน
ฟื้นฟูการศึกษา ประชาชนมีส่วนร่วม รักษาสิ่งแวดล้อมดี”

เป้าประสงค์

๑. วางระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจภายใต้แนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ส่งเสริมการศึกษาเพื่อเป็นการปูพื้นฐานความมั่นคงของชีวิตและศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี
๔. ส่งเสริมการพัฒนาด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมการบริการชุมชนและสังคม ด้านสาธารณสุข การกีฬา การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
รวมไปถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๗. พัฒนาบุคลากร และอุปกรณ์เครื่องใช้ในสำนักงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สถานการณ์การป้องกันและปราบปราม

การทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพ (SWOT) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. มีคำสั่งแบ่งโครงสร้างของ อบต.ปากจั่นชัดเจน ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ และสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือถ่ายโอน</p>	<p>๑. บุคลากร อบต.ยังขาดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ระเบียบในการบริหารงาน</p>
<p>๒. มีแผนพัฒนาที่ชัดเจน และมีการบูรณาการ จัดทำแผน การทำงาน ร่วมกับหน่วยงาน หรือ ส่วนราชการอื่น</p>	<p>๒. ความต้องการ และคาดหวังของประชาชนมีสูงต่อ การให้บริการของ อบต.ในการแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนแต่ อบต.ไม่สามารถตอบสนองดำเนินการให้ ได้ทุกอย่าง</p>
<p>๓.มีคำสั่งแบ่งงานหรือการมอบอำนาจการ บริหารงานตามลำดับชั้น</p>	<p>๓. มีระเบียบ/กฎหมายใหม่ๆ จำนวนมากทำให้การ ปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์</p>
<p>๔. ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดนโยบายได้เองภายใต้ กรอบของกฎหมาย</p>	<p>๔. บุคลากรมีน้อย ทำให้ต้องรับผิดชอบงานหลาย อย่าง ในขณะที่ภารกิจมากขึ้น ทำให้เกิดการทำงานไม่ มีความต่อเนื่อง</p>
<p>๕. มีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเป็นของ ตนเองซึ่งเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความ ต้องการของประชาชนในตำบล</p>	<p>๕.การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผน และ ความไม่เข้าใจสิทธิในการแสดงออกความคิดเห็น</p>
<p>๖. สภา อบต.สามารถออกข้อบัญญัติได้เอง ภายใต้อกรอบกฎหมาย</p>	<p>๖. ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครบถ้วน ครอบคลุมในทุกด้าน</p>
<p>๗. สามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้เองตามภารกิจ และกำลังงบประมาณ</p>	
<p>๘. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน มากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการ ได้อย่างรวดเร็ว</p>	
<p>๙. มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่าง เพียงพอ</p>	
<p>๑๐. ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนด นโยบายการพัฒนาในด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น และทันสมัย</p>	

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>๑. มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้น ตามแผนกฎหมายกระจายอำนาจ</p> <p>๒. แนวโน้มของรายได้ที่ได้รับจัดสรรมากขึ้น ตามลำดับแผนกระจายอำนาจ และการจัดเก็บรายได้เองของ อบต.</p> <p>๓. กฎหมายกระจายอำนาจ เอื้อต่อการบริหารงานของ อบต.</p> <p>๔. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น</p> <p>๕. มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ ตั้งแต่ เด็กก่อนวัยเรียน ถึง มัธยมศึกษาตอนต้น และมีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบ ซึ่งมีความพร้อม มีศักยภาพในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง</p> <p>๖. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนครอบคลุมทั้งพื้นที่อย่างเพียงพอ</p>	<p>๑. อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจ บางภารกิจยังไม่มี ความชัดเจน</p> <p>๒. การให้ความอิสระ อบต.จากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจาก ส่วนภูมิภาค ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน</p> <p>๓. การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอ กับภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น</p> <p>๔. ความไม่มั่นคงทางการเมืองระดับชาติมีผลต่อการจัดสรรงบประมาณ</p> <p>๕. ผลจากการถ่ายโอนภารกิจทำให้มีงาน/หน้าที่เพิ่มขึ้นแต่ไม่มีบุคลากรมารองรับของ อบต.</p>

ส่วนที่ ๓

กรอบแนวคิดการจัดทำแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัยจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุก ระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล
- ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลัก ธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความ เข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่ มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงความ เหลือมล้าของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูงสามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคม ขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญใน ระดับภูมิภาคและ ระดับโลกเกิดสาย สัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ใน ทุน ที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะสิ่งแวดล้อมจน เกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคม โลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ขอทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความ รับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุลมีเสถียรภาพ และ ยั่งยืนเพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุข

อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้วัตรกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้างความปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ

รวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรม ศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรม ปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการค้า มาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น
- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการ ที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิต ภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบัน เกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนา ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทย ในองค์กร ระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจ สติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรม จริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวใน การบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคม ที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียวครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการ

บริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒.๒ ช้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง แนวทางการพัฒนา ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทยให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน พร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริต โดยการปลูกฝังให้คนไทยไม่โกงป้องกันการทุจริต ปราบปรามการทุจริต

๓.๓ นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

รัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี มีนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านต่างๆ รวม ๑๑ ด้านโดยด้านที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของบุคคล คือ นโยบายข้อที่ ๑๐ โดยมีรายละเอียดดังนี้

นโยบายที่ ๑๐ นโยบายการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬาร ประกอบด้วยบุคลากรงบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่ขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานประประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมีได้แก้ไขให้ทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามาก มีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชันสร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศมาแล้วรัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

ข้อ ๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐมาแล้วทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือล้าล้นกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นกลางและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามกฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

ข้อ ๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอนระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใสมีให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุนในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๐.๓ ยกกระตือรือร้นของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

ข้อ ๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ

ข้อ ๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับ ๑๙ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติและการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

ข้อ ๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านที่จะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้เงินภาครัฐ การปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบ หรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง เฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

๓.๔ คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๗/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ

เพื่อให้การบริหารราชการของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ประชาชน รวมทั้งเพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคมและผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยรวม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือพบเหตุอันควรสงสัยว่าข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบ ทั้งในฐานะตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล โดยให้บังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง และมาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

ข้อ ๓ ในกรณีการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔ กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความผิดทางอาญาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการแสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์

เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งติดตาม เร่งรัดผลการดำเนินงานตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ และรายงานผลการปฏิบัติพร้อมทั้งเสนอความเห็นให้คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติทราบและพิจารณาอย่างต่อเนื่อง

๓.๕ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การทุจริต การวิเคราะห์ดัชนีการรับรู้การทุจริต (corruptions perceptions Index :CPI) ของประเทศไทย การวิเคราะห์ทิศทางและแนวโน้มการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศ ตลอดจนทบทวนงานวิจัยและการศึกษาคู่เทียบ (Benchmarking) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม รวมถึงวิเคราะห์ วงล้ออนาคต (Future Wheel Analysis) และการฉายภาพอนาคต (Future Scenario Analysis) ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารองค์กรอิสระ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่างๆ สามารถนำมาประมวลผลเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

**“ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต
(Zero Tolerance & Clean Thailand)”**

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ประเทศไทยในระยะ ๕ ปีข้างหน้า จะมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชน เพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ

พันธกิจ “สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานสากล”

คำอธิบายพันธกิจ

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า จะเป็นการปฏิรูปกระบวนการดำเนินการจากเดิม ไปสู่กระบวนการทำงานแบบบูรณาการทั้งระบบ โดยเริ่มจากการวางรากฐานทางความคิดของประชาชนที่นอกจากตัวเองจะไม่ทำการทุจริตแล้ว จะต้องไม่อดทนต่อการทุจริตที่เกิดขึ้นในสังคมไทยอีกต่อไป ประชาชนไทยต้องก้าวข้ามค่านิยมอุปถัมภ์และความเพิกเฉยต่อการทุจริตประพฤตินิยมชอบ เจตจำนงทาง

การเมือง ของประชาชนที่ต้องการสร้างชาติที่สะอาดปราศจากการทุจริต จะต้องใช้รับการสานต่อจากฝ่ายการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ การขับเคลื่อนนโยบายที่มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ขณะเดียวกัน กลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต้องเป็นที่ได้รับความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นจากประชาชนว่าจะสามารถเป็นผู้ปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เป็นธรรม และเท่าเทียม ทั้งนี้เพื่อยกระดับมาตรฐานจริยธรรมคุณธรรม และความโปร่งใสของประเทศไทยในทุกมิติ ให้มีมาตรฐานตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ.๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption : UNCAC) ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๔

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

วัตถุประสงค์หลัก

๑. สังคมมีพฤติกรรมร่วมด้านการทุจริตในวงกว้าง
๒. เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งด้านการทุจริตในทุกภาคส่วน
๓. การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรม กลไกป้องกันการทุจริต และระบบบริหาร

จัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๔. การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน

๕. ดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption Perceptions Index: CPI) ของประเทศไทยมีค่าคะแนน ในระดับที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์มีความครอบคลุมกระบวนการดำเนินงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพัตติมิชอบ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๒ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต” เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการการปรับสภาพสังคมให้เกิดภาวะ “ที่ไม่ทน ต่อการทุจริต” โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการกล่อมเกลாதงสังคมในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต และปลูกฝังความพอเพียง มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต เป็นการดำเนินการผ่านสถาบันหรือกลุ่มตัวแทนที่ทำหน้าที่ในการกล่อมเกลาทงสังคม ให้มีความเป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และความเสียสละเพื่อส่วนรวม และเสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับ และต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ “ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต” สถานการณ์ความขัดแย้งในสังคมไทยในห้วงระยะกว่าทศวรรษที่ผ่านมา เมื่อพิจารณาจากประเด็นข้อเรียกร้องหรือประเด็นการชุมนุมประท้วงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกฝ่ายที่มีต่อทุกรัฐบาลที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าประชาชนทุกกลุ่มทุกฝ่ายต่างมีข้อเรียกร้องที่สอดคล้องร่วมกันประการหนึ่งคือ การต่อต้านการทุจริตของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่รัฐ อาจกล่าวได้ว่าปัญหาการทุจริตนั้นเป็นเสมือนศูนย์กลางของปัญหาความขัดแย้งทั้งหมดของสังคมไทยในห้วงเวลาที่ผ่านมา และการแสดงออกซึ่งเจตจำนงทางการเมืองของประชาชนทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่ไม่ยอมรับ และไม่อดทนต่อการทุจริตประพัตติมิชอบไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลใดก็ตาม ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองอัน แน่วแน่ของประชาชนไทยทุกกลุ่มทุกฝ่าย ที่ต้องการให้การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐเป็นไปด้วยความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตประพัตติมิชอบ ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบสนองต่อเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องเป็น

อันหนึ่งเดียวกัน โดยเป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้ประชาชนและรัฐบาลมีการนำเงินจางทางการเมืองในเรื่องการต่อต้านการทุจริตไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย” การทุจริตเชิงนโยบาย (Policy Corruption) เป็นปัญหาที่พบมากขึ้นในปัจจุบัน ก่อให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างมหาศาล ซึ่งจากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การทุจริตเชิงนโยบายมักเกิดจากการใช้ช่องว่างทางกฎหมายเข้าแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว โดยพบตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดนโยบายของพรรคการเมือง การใช้อำนาจอย่างไม่โปร่งใส ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ จึงได้กำหนดให้มียุทธศาสตร์ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย” ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งป้องกันการทุจริตตลอดกระบวนการนโยบายโดยการกำหนดมาตรการกลไก เสริมสร้างธรรมาภิบาล ตั้งแต่เริ่มขึ้นก่อตัวนโยบาย (Policy formation) ขึ้นการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) ขึ้นตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision) ขึ้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) ขึ้นการประเมินนโยบาย (Policy Evaluation) และขึ้นป้อนข้อมูลกลับ (Policy Feedback)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก” ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นการพัฒนาโลกและกระบวนการงานด้านการป้องกันการทุจริตของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อลดโอกาสการทุจริตหรือทำให้การทุจริตเกิดยากขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น โดยอาศัยทั้งการกำหนดกลไกด้านกฎหมาย กลไกทางการบริหาร และกลไกอื่น ๆ และเสริมสร้างการปฏิบัติงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ให้มีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต” ยุทธศาสตร์การปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริตเป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาโลกและกระบวนการต่าง ๆ ของการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับ ซึ่งในการปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริตดังกล่าวจะมุ่งเน้นการดำเนินการ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการตราเป็นกฎหมาย (Legislation) การบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) และการตัดสินคดีและลงโทษผู้กระทำผิด (Judiciary) การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยในการพัฒนาโลกต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งยุทธศาสตร์นี้จะทำให้การปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คดีการทุจริตต่าง ๆ ถูกดำเนินการอย่างรวดเร็ว และผู้กระทำการทุจริตได้รับการลงโทษ สาธารณชน และสังคมเกิดความตระหนักและเกรงกลัวที่จะกระทำการทุจริต และคดีการทุจริตมีอัตราลดลงได้ในที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ “ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย” เป็นการกำหนดยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการยกระดับมาตรฐานด้านความโปร่งใสและการจัดการการยกระดับค่าดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย โดยการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นการประเมิน และวิธีการสำรวจตามแต่ละแหล่งข้อมูล และเร่งรัด กำกับ ติดตามให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหรือปรับปรุงการทำงาน รวมไปถึง การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ภาคเอกชน และต่างประเทศเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

ส่วนที่ ๔

แผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ระยะ ๕ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น

๔.๑ หลักการความเป็นมา

ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่องมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบได้กำหนดให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐโดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงานและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบเฝ้าระวังเพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ประกอบกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ มาเป็นกรอบและแนวทางดำเนินการ โดยได้แปลงไปสู่การปฏิบัติเป็นพันธกิจ “มหาดไทย ไสสะอาด” ซึ่งจะมีการดำเนินการใน ๓ ภารกิจหลัก ได้แก่ การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลในเชิงปฏิบัติ ป้องกันปราบปรามการทุจริตอย่างเข้มข้น และสนับสนุนให้มี “จังหวัดใสสะอาด” “อำเภอใสสะอาด” และ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใสสะอาด” กำหนดนโยบายคุณธรรมและความโปร่งใสเพื่อเป็นมาตรฐาน แนวทางปฏิบัติ และค่านิยมสำหรับข้าราชการและบุคลากรขององค์กรให้ยึดถือ และปฏิบัติควบคู่กับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นๆ โดยมุ่งมั่นที่จะนำหน่วยงานให้ดำเนินงานตามภารกิจด้วยความโปร่งใส บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีคุณธรรม ปราศจากการทุจริตเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ ดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางให้ส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นถือปฏิบัติและดำเนินการ ดังนี้

๑. บริหารงานและปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยมุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยการบริการที่รวดเร็ว ถูกต้อง เสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม

๒. ปลุกฝังค่านิยมและทัศนคติให้บุคลากรในสังกัด มีความรู้ความเข้าใจ ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต

๓. ดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้าง ส่งเสริมการดำเนินการให้เกิดความโปร่งใสในทุกขั้นตอน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และ ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน โดยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการดำเนินกิจกรรมทุกรูปแบบ

๔. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนแจ้งข้อมูลข่าวสาร เบาะแสการทุจริต ร้องเรียนร้องทุกข์ผ่านศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ และ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด

๕. กรณีพบการทุจริตจะดำเนินการสอบสวนและลงโทษขั้นสูงกับผู้ทุจริตอย่างจริงจัง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นได้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้โดยเห็นว่าการสร้างองค์กรภาคราชการให้มีความโปร่งใสมีคุณธรรมจริยธรรม และธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบควรเริ่มต้นด้วยการปลูกสร้างจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมและหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นธรรมและเสมอภาคทำให้การบริหารราชการเกิดความโปร่งใสตลอดจนการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบให้ประชาชนเกิดความมั่นใจศรัทธาและไว้วางใจในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นรวมทั้งตัวผู้บริหารท้องถิ่นสมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง

๔.๒ วิสัยทัศน์

“ ยึดหลักธรรมาภิบาล บริหารโปร่งใส ใส่ใจคุณธรรม รวมพลังป้องกันทุจริต ”

๔.๓ พันธกิจ

๑. เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้กับผู้บริหารท้องถิ่นสมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาล
๒. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๔. สร้างกลไกและพัฒนาระบบการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดองค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔.๔ วัตถุประสงค์

มุ่งพัฒนาระบบและกลไกในการตรวจสอบ ควบคุม และถ่วงดุลการใช้อำนาจให้เหมาะสม ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ระดับส่วนราชการ สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนให้มีศักยภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาเทศบาลัญญัติข้อบังคับที่เอื้อประโยชน์ต่อการทุจริตหรือเป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลปากงัน

๔.๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”

กลยุทธ์

แนวทางตามกลยุทธ์

๑. ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมเพื่อต้านทุจริต

๑.๑ พัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ

๑.๒ การใช้เครื่องมือการสื่อสารทางสังคมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๒. ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต

๒.๑ นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการกล่อมเกลาทางสังคมและการปฏิบัติงานต่อต้านการทุจริต

๒.๒ พัฒนาระบบและจัดกิจกรรมรณรงค์ความรู้การป้องกันการทุจริตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community) และบูรณาการทุกภาค

๓.๑ สร้างชุมชนเฝ้าระวัง ต่อต้านทุจริต

๓.๒ สร้างความตื่นตัวในการแสดงออกต่อเหตุการณ์ทางสังคมที่ผิดต่อจริยธรรมทางสังคมและ/หรือกฎหมาย และผลักดันให้เกิดการลงโทษทางสังคม (Social Sanction) และทางกฎหมาย บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและเหตุผล

๓.๓ บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต

ส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต

๔.๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

กลยุทธ์

แนวทางตามกลยุทธ์

๑. วางมาตรการเสริมในการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายบนฐาน
ธรรมาภิบาล

- ๑.๑ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย
- ๑.๒ พัฒนารอบชี้แจงการกำหนดนโยบายตามหลักธรรมาภิบาล
- ๑.๓ พัฒนาแนวปฏิบัติในการยอมรับนโยบายที่ผิดพลาดและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

๑.๔ กำหนดมาตรการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการใช้จ่ายงบประมาณ

๒. ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ ติดตาม และตรวจสอบ การทุจริตเชิง
นโยบายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒.๑ เผยแพร่องค์ความรู้ในการดำเนินนโยบายอย่างโปร่งใสและไร้การทุจริตใน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก”

กลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริต

- ๑.๑ พัฒนามาตรการเชิงรุกที่สามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตในแต่ละระดับ
- ๑.๒ พัฒนาระบบการทำงานแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการป้องกันการทุจริต

๑.๓ เพิ่มบทบาทของภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการเข้ามามีส่วนร่วมกับระบบการป้องกันการทุจริต

๑.๔ พัฒนากลไกการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการป้องกันการทุจริต

๒. สร้างกลไกการป้องกันเพื่อยับยั้งการทุจริต

๒.๑ สร้างกลไกป้องกันเพื่อยับยั้งการทุจริต

๒.๒ กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลการนำข้อเสนอแนะไปสู่การปฏิบัติ

๓. พัฒนากิจกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดปัญหาการทุจริต

๓.๑ พัฒนากิจกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถศึกษา เรียนรู้ และหาข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต

๔. พัฒนารูปแบบการสื่อสารสาธารณะเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๔.๑ พัฒนาและยกระดับรูปแบบการสื่อสารสาธารณะเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๕. พัฒนาศมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสร้างสรรค์ของบุคลากรด้านการ

๕.๑ พัฒนาและยกระดับการพัฒนาบุคลากรด้านงานป้องกันและปราบปราม

กลยุทธ์

แนวทางการกลยุทธ์

ป้องกันการทุจริต

การทุจริต ได้รับความเป็นสื่ออาชีพและเป็นไปตามมาตรฐานสากล

๕.๒ ต่อยอด ขยายผล องค์ความรู้เชิงสร้างสรรค์ สำหรับการป้องกันการทุจริต

๔.๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาภาคีและกระบวนการการปรารภปรามการทุจริต”

กลยุทธ์

แนวทางการกลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริต

๑.๑ การปรับปรุงระบบการรับรู้เรื่องร้องเรียนของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตต่าง ๆ ให้มีความรวดเร็ว เข้าถึงได้โดยง่าย

๑.๒ การสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อระบบการรับรู้เรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๕

รายละเอียดแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”

เป้าหมาย “สร้างสังคมที่ไม่ทนและไม่เพิกเฉยต่อปัญหาการทุจริต และร่วมต้านทุจริตในทุกรูปแบบ

กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ	ผลผลิต	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ผลลัพธ์	หน่วยงาน
๑.ส่งเสริมให้ระบบและกระบวนการ กล่อมกลางทาง สังคมต่อต้านทุจริต	๑.๑ พัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	รณรงค์สร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ความรู้ด้านกฎหมาย ให้แก่เจ้าหน้าที่	จำนวนกิจกรรมรณรงค์สร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมฯ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต	สำนักงานปลัด
		๑.๒ การใช้เครื่องมือสื่อสารทางสังคมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและความโปร่งใส ผ่านทางเว็บไซต์ ,FB	เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริต ๑ ครั้ง/ปี	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร	สำนักงานปลัด
๒. ปรารถนากล้า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็น เครื่องมือต่อต้านทุจริต	๒.๑ นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการกล่อมเกลาทางสังคมและการปฏิบัติงานต่อต้านการทุจริต	อบรมให้ความรู้การปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยการใช้เครื่องมือสื่อซีพีให้กับประชาชนในพื้นที่	จำนวนโครงการที่จัดกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	เจ้าหน้าที่นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินงานชีวิต	สำนักงานปลัด	
		๓. เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community) และ บูรณาการทุกภาค	๓.๑ สร้างชุมชนเฝ้าระวังต่อต้านทุจริต	รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสการทุจริต	จำนวนการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการ	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	ประชาชนมีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสการทุจริต

กลยุทธ์	แนวทางการกลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ ทุจริต	ค่าเป้าหมายผลผลิต (หน่วยนับ)	ผลลัพธ์	หน่วยงาน
ส่วนเพื่อต่อต้านการ ทุจริต			ทุจริต			

๓.๒ บูรณาการทุก ภาคส่วนเพื่อต่อต้าน การทุจริต	ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย ภาครัฐและเอกชนเพื่อต่อต้าน การทุจริตภาครัฐ	มีเครือข่ายร่วม ต่อต้านการทุจริต	๑ เครือข่าย	๒ เครือข่าย	๓ เครือข่าย	๔ เครือข่าย	๕ เครือข่าย	มีเครือข่ายร่วม ต่อต้านการทุจริต	สำนักงานสถิติ
---	--	-------------------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------------------------------	---------------

๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

เป้าหมาย

1. ลดการทุจริตในกระบวนการนโยบายสาธารณะ
2. ส่งเสริมให้นโยบายสาธารณะเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ ผลผลิต	ค่าเป้าหมายผลผลิต (หน่วยนับ)	ผลสัมฤทธิ์	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๑. วางมาตรการ เสริมในการสกัดกั้น การทุจริตเชิง นโยบายบนฐาน ธรรมาภิบาล	๑.๑ การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ นโยบาย	เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ผ่านทางเว็บไซต์ เฟซบุ๊ก	เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารความรู้ เกี่ยวข้องกันโยบาย ๑ ครั้ง/ปี	๑ ครั้ง ๑ ครั้ง ๑ ครั้ง ๑ ครั้ง	ประชาชนไม่ได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสาร	สำนักปลัด
	๑.๒ กำหนดมาตรการ วิเคราะห์ความเสี่ยงและ การใช้จ่ายงบประมาณ	การมีระบบควบคุมและ ตรวจสอบภายใน	การจัดทำแผน ควบคุมภายในและ ตรวจสอบภายใน๑ ครั้ง/ปี	๑ ครั้ง ๑ ครั้ง ๑ ครั้ง ๑ ครั้ง	ลดความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานและการ ใช้จ่ายงบประมาณ	สำนักปลัด

๒. ส่งเสริมให้มี การศึกษา วิจารณ์ ติดตาม และตรวจสอบ การทุจริตเชิง นโยบายในองค์กร	๒.๑ เผยแพร่องค์ความรู้ ในการดำเนินนโยบาย อย่างโปร่งใสและได้รับการ ทุจริตให้แก่องค์กร	ประชาชนสัมพันธ์ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต การสร้าง มาตรฐานความโปร่งใสเช่น กฎหมาย/ระเบียบข้อบังคับ/ วิธีการปฏิบัติข้อมูลข่าวสารให้ เจ้าหน้าที่	จำนวนการ ประชาสัมพันธ์ น้อยกว่า ๓ ช่องทาง (website, FB, บอร์ด ประชาสัมพันธ์)	๓ ช่องทาง ๓ ช่องทาง ๓ ช่องทาง ๓ ช่องทาง ๓ ช่องทาง	มีช่องทาง ประชาสัมพันธ์ น้อยกว่า ๓ ช่องทาง	สำนักปลัด
--	---	---	---	---	--	-----------

๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก”

เป้าหมาย

๑. กลไกการป้องกันการทุจริตมีความเท่าทันต่อสถานการณ์การทุจริต เปลี่ยนแปลงสู่กระบวนการทำงานเชิงรุก สามารถป้องกันการทุจริตใหม่ประสิทธิภาพ
๒. มีการบูรณาการการทำงานระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริต
๓. การทุจริตลดน้อยลงหรือไม่เกิดการทุจริต

กลยุทธ์	แนวทางการกลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ ผลผลิต	ค่าเป้าหมายผลผลิต (หน่วยนับ)					ผลลัพธ์	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔		
๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกัน การทุจริต	๑.๑ พัฒนาระบบการทำงานแบบบูรณาการระหว่างภาคีรัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาสังคมในการ ป้องกันการทุจริต	โครงการ อบต.พบประชาชน	ร้อยละของผู้เข้าร่วม โครงการ	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ประชาชนได้รับ บริการและข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้อง จาก อบต. ส่งผลให้ ลดช่องทางการ ทุจริต	สำนักปลัด
			ร้อยละผู้บริหารฯ สมาชิกสภาฯ หรือ เจ้าหน้าที่ อบต. ที่ ได้รับการฝึกอบรม เพิ่มเติมในตำแหน่งที่ เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและ ปราบปรามการ ทุจริต	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ผู้บริหารฯ สมาชิก สภาฯ หรือ เจ้าหน้าที่ อบต. มี ความเป็นมืออาชีพ และเข้มแข็งตาม มาตรฐาน ในด้าน งานป้องกันและ ปราบปรามการ ทุจริต	
๒. สร้างกลไกการ ป้องกันที่ยั่งยืน	๑.๒ สร้างกลไกป้องกัน เพื่อยั่งยืนการทุจริต	๑.๒ สร้างกลไกป้องกัน หรือเจ้าหน้าที่ อบต. ที่ เพิ่มเติมในด้านที่เกี่ยวข้องกับ งานป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต	ร้อยละผู้บริหารฯ สมาชิกสภาฯ หรือ เจ้าหน้าที่ อบต. ที่ ได้รับการฝึกอบรม เพิ่มเติมในตำแหน่งที่ เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและ ปราบปรามการ ทุจริต	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ผู้บริหารฯ สมาชิก สภาฯ หรือ เจ้าหน้าที่ อบต. มี ความเป็นมืออาชีพ และเข้มแข็งตาม มาตรฐาน ในด้าน งานป้องกันและ ปราบปรามการ ทุจริต	สำนักปลัด
			ร้อยละผู้บริหารฯ สมาชิกสภาฯ หรือ เจ้าหน้าที่ อบต. ที่ เพิ่มเติมในด้านที่เกี่ยวข้องกับ งานป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ผู้บริหารฯ สมาชิก สภาฯ หรือ เจ้าหน้าที่ อบต. มี ความเป็นมืออาชีพ และเข้มแข็งตาม มาตรฐาน ในด้าน งานป้องกันและ ปราบปรามการ ทุจริต	

กลยุทธ์	แนวทางการตามกลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ ผลผลิต	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ผลลัพธ์	หน่วยงาน
๒.๒	กำหนดกลไกการติดตามและประเมินผล การนำข้อเสนอแนะไปสู่ การปฏิบัติ	จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติการด้านการ ป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ	จัดทำรายงานผล การดำเนินงาน ๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	มีรายงานผลการ ดำเนินงาน ๒ ครั้ง/ปี	สำนักปลัด
				๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง/ปี		
๓. พัฒนานวัตกรรม และ เทคโนโลยี	สารสนเทศและการ สื่อสารที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนสามารถศึกษา เรียนรู้ และหาข้อมูล เกี่ยวกับ การป้องกัน การ ทุจริต	๓.๑ พัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสารที่เปิดโอกาสให้ ประชาชนสามารถศึกษา เรียนรู้ และหาข้อมูล เกี่ยวกับ การป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตให้ประชาชนทราบ (website, FB, บอร์ด ประชาสัมพันธ์)	จำนวนการ ประชาสัมพันธ์ไม่ น้อยกว่า ๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	มีช่องทาง ประชาสัมพันธ์ไม่ น้อยกว่า ๓ ช่องทาง	สำนักปลัด
				๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง	๓ ช่องทาง			
๔. พัฒนารูปแบบ การสื่อสาร	สร้างสรรคเพื่อ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรม	๔.๑ พัฒนาและ ยกระดับรูปแบบการ สื่อสารสาธารณะ เพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรม	โครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่พนักงาน ลูกจ้าง ผู้บริหารและสมาชิก อบต. ปาก ฉัน	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	เจ้าหน้าที่เข้า ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึก ค่านิยมและ วัฒนธรรมสุจริต	สำนักปลัด
				ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐			
๕. พัฒนาสมรรถนะ และองค์ความรู้เชิง สร้างสรรคของ บุคลากรด้านการ ป้องกันการทุจริต	ป้องกัน การทุจริต	๕.๑ พัฒนาและ ยกระดับความรู้เชิง บุคลากรด้านป้องกัน และปราบปรามการ ทุจริต ให้มีความเป็นมืออาชีพและเป็นไปตาม มาตรฐานสากล	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	เจ้าหน้าที่เข้า ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึก ค่านิยมและ วัฒนธรรมสุจริต	สำนักปลัด
				ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐			

การจัดการและแจ้งผลข้อ ร้องเรียน	ร้อยละของข้อ ร้องเรียนที่แจ้งผล การดำเนินการแก่ ร้องเรียน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	มีการจัดการและ แจ้งผลข้อ ร้องเรียนทุกเรื่อง	สำนักปลัด
		๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐		